

Prekentekest: Luk 18,1-8

Jesus fortalte dem en lignelse om at de alltid skulle be og ikke gi opp:

I en by var det en dommer som ikke fryktet Gud og ikke tok hensyn til noe menneske. I samme by var det en enke som stadig på ny kom til ham og sa: "Hjelp meg mot min motpart, så jeg kan få min rett." Lenge ville han ikke, men til slutt sa han til seg selv: "Enda jeg verken frykter Gud eller tar hensyn til noe menneske, får jeg hjelpe denne enken til hennes rett, slik som hun plager meg, ellers ender det vel med at hun flyr like i synet på meg."

Og Herren sa: "Hør hva denne uhederlige dommeren sier! Skulle så ikke Gud hjelpe sine utvalgte til deres rett, de som roper til ham dag og natt? Er han sen til å hjelpe dem? Jeg sier dere: Han skal sørge for at de får sin rett, og det snart. Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?"

Et vitnesbyrd

"Jesus fortalte dem en lignelse om at de alltid skulle be og ikke gi opp." Slik begynner dagens bibeltekst. For noen dager siden leste jeg i et blad jeg fikk i posten vitnesbyrd fra en dame som fortalte hun var blitt helbredet. Hun hadde nok bedt til Gud om hjelp. På besøk hos en venninne som hadde på TV-en opplevde hun at en TV-predikant talte direkte til henne, forsikret om at Gud hadde hørt hennes bønn og ville hjelpe med å helbrede. Hun ble oppfordret til å sende inn sitt vitnesbyrd.

Så skriver hun: "Like etter at jeg hadde sendt inn vitnesbyrdet mitt til dere om miraklet, ble helseproblemene mine verre. Men jeg visste at det bare var et forsøk på å gjøre meg motløs, så jeg holdt fast på Guds ord og proklamerte det Gud hadde sagt om meg."

Etter å ha lest hennes vitnesbyrd satt jeg tilbake med et spørsmål. Hva om hun til tross for TV-predikantens forsikringer likevel ikke ble helbredet? Er det så sikkert at det er rett å sette likhetstegn mellom TV-predikantens ord og Guds ord når disse ikke kommer fra Bibelen, men fra predikantens åpenbaringer? Har vi lov til å stille slike spørsmål? Ja, i dag vil jeg stille slike spørsmål. I dag er det bededag i kirken. Vi minnes om at bønn er viktig. Vi minnes om at bønn er den kristnes åndedrett – uunnværlig for å leve som kristne, og mer enn en livsstil.

Livets grunnrytme

Vi kan si mye om hva bønn er, og jeg er sikker på at her blant oss som er i kirken, er det mye erfaring og kompetanse innen bønn. Det begynte kanskje med at noen ba sammen med oss som små barn. Etter hvert kunne vi legge mer av levd liv og følelser inn i bønnen. For andre ble kanskje bønnen mer en oppramsing og et ritual, men kveldsbønnen hørte med for å gjøre tilværelsen trygg og hel. Det er et kjent fenomen at så godt som alle ber i nød og fare. Den kristne derimot takker også Gud når livet går bra.

Den som ber åpner livet sitt for vår Far i himmelen. "Bed uavlatelig," står det i den gamle oversettelsen av 1 Tess 5,17. Derfor har mange tenkt som så at bønnens plass i livet må være lik grunnrytmen og åndedrettet –

det som er der hele tiden, også ubevisst. Det er utvilsomt slik Bibelen lærer om bønn.

Men med et bilde fra vår moderne tidsalder, fungerer bønner for mange som en bruker av Internett som sitter foran sin PC og kobler opp på nettet over telefonlinja når han vil på nettet, men han sparer på telleskrittene og er for det meste frakoblet. Bønn er for ganske mange, vil jeg tro, noe man går inn i og ut av. Amen er ordet som kobler ut, mens kjære Gud, kjære himmelske Far eller Jesus er det som kobler inn. Etter denne tankegangen er man for det meste av tide frakoblet "off line", og Gud er ikke direkte regnet med i alle de daglige små gjøremålene.

Heldigvis har vi fått ADSL i vår tid, eller bredbåndsforbindelse. Det blir stadig mer utbredt fordi bredbånd gjør det mulig å være på nettet kontinuerlig. Slik skal vi også tenke om forholdet til vår himmelske Far. Det er ikke tvil om at han ønsker vi skal være "on line" hele tiden, uavlatelig og kontinuerlig gjennom bønner. Det dreier seg om kommunikasjon. Bønner er vår åpne kanal direkte til Gud, enten vi ber til Jesus eller vår Far i himmelen. Bønner er som åndedrettet, det som gir oss oksygen, klare tanker og overskudd.

Jeg tenker ikke om bønn at det bestandig skal være ord. Av og til kan ordene være vanskelig å finne, synes jeg. I Salme 5 står det: "Herre, hør mine ord, gi akt på mitt sukk!" Og i Salme 38: "Herre, du ser hva min lengsel er, mitt sukk er ikke skjult for deg." I Rom 8 står det: "Vi vet ikke hva vi skal be om for å be rett, men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes i ord." Og i samme kapittel: "Kristus Jesus døde, ja, mer enn det, han stod opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han går i forbønn for oss." Vi ser altså at bønn er langt mer enn våre fattige ord. Både Sønnen og Ånden går i forbønn for oss. Gud ser våre lengsler og hører våre sukk. Den som ber, for ikke å snakke om den som har noen som ber for seg, er omgitt av bønn kontinuerlig. Det er en åpen kanal, ja en åpen himmel over den som åpner sitt liv for Gud gjennom bønn.

Lidelsens problem

Hva så når lidelse og sykdom inntreffer? Jeg er overbevist om at Gud kan svare på bønn med helbredelse. Vi oppfordres i Bibelen til å be for syke, og syke oppfordres til å søke forbønn. Vi ser også at mange må leve med sykdom og lidelse, dårlig økonomi og familieproblemer uten at alt ordner seg. På den ene siden har Jesus lært oss å be vårt Fadervår med ordene: "La din vilje skje på jorden som i himmelen." Matt 6,10. Vi ber om at Guds vilje må skje. På den andre siden ber han oss, med eksemplet i dagens prekentekst fra enka som maste på dommeren, om å være utholdende i bønn og ikke gi opp.

Noen tolker dette siste, og bibelord om helbredelse, slik at kristne bestandig skal bli helbredet og slippe lidelse – bare vi tror nok og ber nok. Livet lærer oss at så ikke alltid skjer. Selv Paulus og Timoteus hadde sine plager de ikke ble kvitt til tross for bønn. Vi vet at Gud tillater sykdom og at han ikke er garantist for et problemfritt liv. Det står mye i Bibelen om prøvelser. Paulus skriver til Timoteus: "Du må være nøktern i alt det du

gjør. Ta på deg lidelse, gjør din gjerning som evangelist og fullfør din tjeneste." 2 Tim 4,5. Lidelsen er kort og godt et problem så lenge vi er her i verden. Jeg er overbevist om at Gud sparer sine for mye lidelse, passivt gjennom at hans leveregler og bud er til det beste for oss, og aktivt gjennom englevakt og helbredelse, og noen ganger gjennom å gi styrke til å holde ut dag for dag.

Samtidig ser vi at alle som selger healing og lover helbredelse får enorm oppslutning. Forskere jobber seriøst med å knekke aldringens gåte og gi oss evig liv på jorda. Vår tid skyr smerte fremfor noe, samtidig ser vi at lidelsen i verden ser ut til å tilta. Det er en veldig lengsel etter en tilværelse der døden ikke skal være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte. Som kristne vet vi at den dagen vil komme for alle som tror, men den hører evigheten til.

Gud er ikke sen

Så kan vi lukke øynene og ønske intens at slik skal det være her i tiden. Vi ber og vi sukker til Gud. Vi kan også nekte å se og proklamere seier over alt som vil bryte ned. Vi kan lytte til dem som taler slik vi ønsker. Men vår intensitet og vår evne til å tro forandringen kan ikke være det som avgjør om Gud griper inn. Gud er ikke som den uhederlige dommeren vi hørte om innledningsvis, han som verken fryktet Gud eller tok hensyn til sine medmennesker, og som ikke holdt ut maset fra enka.

Tvert imot er Gud den som tar hensyn, den som elsker alle som henvender seg til ham og ønsker bønn om alle ting. Poenget er at når selv den uhederlige dommeren hjalp kvinnen etter mye mas, hvor mye mer skal da ikke den rettferdige Gud høre dem som ber ham, de som roper til ham dag og natt! Er han sen til å hjelpe? Underforstått, det er han ikke.

I Hebreerbrevet står det: "La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, så vi kan få miskunn og finne nåde som gir hjelp i rette tid." Heb 4,16. Gud er ikke sen, men det kan være en prøvelse for oss å vente på den rette tid. Det kan synes som at Gud har et hav av tid, mens vi kan måtte vente tålmodig år etter år. Det hender også noen venter til tiden går over i evigheten.

Tro har med tillit å gjøre. "Den som tror har ingen hast," står det skrevet (Jes 28,6). Å tro er vel også å kunne hvile i Guds omsorg og vite at han tross alt er Gud. Skulle vi ikke da lukke ham inn i alle våre stengte rom, også der kanskje den dype smerten i livet er stuet bort!

Så kan vi merke oss Jesu hjertesukk til sist: "Når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?"

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.